

РЕШЕНИЕ

№ 4303

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2505** по описа за **2022** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Б. М., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №1480/23.12.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 133^{-ти} с-в по н.а.х. дело №8381/2021г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения. Поддържа, че решаващият съд не е извършил необходимата проверка за законосъобразност на преценката на административно-наказващия орган относно приложимостта на чл.28 ЗАНН. Посочва, че предоставеният в принудителната административна мярка (ПAM) срок от 5 работни дни е изключително кратък и практически невъзможен за изпълнение. Допълва, че формалният характер на нарушението не може да бъде пречка да бъде приложен институтът на маловажност и съответно на дружеството да не бъде налагано наказание. Твърди, че видно от представения на обществеността на 02.11.2020г. отчет, дружеството-емитент не е имало за цел да укрива информация или да препятства изпълнението на целите на закона, формулирани в чл.1, ал.2 от Закона

за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК). Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено Наказателно постановление (НП) №Р-10-251/30.03.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“. Еwentуално моли съда да измени НП №Р-10-251/30.03.2021г., като наложи санкция в размера, определен в чл.221, ал.8, т.7, предл.1^{во} ЗППЦК, а не за повторно нарушение.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР (КФН), Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Н. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № № Р-10-251/30.03.2021 г. на касатора [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 12 000 (дванадесет хиляди) лева, на основание чл. 221, ал. 8, т. 7, предл. 1^{во} ЗППЦК, за нарушение на чл. 221, ал. 6 във вр. с чл. 212а, ал. 1, т. 2 ЗППЦК. Нарушението се изразява в това, че дружеството-емитент на ценни книжа не се е съобразило с приложена ПАМ по чл. 212а, ал. 1, т. 2 ЗППЦК, тъй като не е изпълнило в срок до 16.09.2020г., включително - пет работни дни от получаване на Решение № 609-Е/14.08.2020г. на заместник-председателя на КФН за прилагане на ПАМ да представи на обществеността по реда на чл. 100т, ал. 3 във вр. ал. 1, изр. 1^{во}, предл. 2^{по} ЗППЦК, посредством информационна агенция или друга медия, годишен консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството за 2019 г. по чл. 100н, ал. 2 ЗППЦК, със съдържание по чл. 100н, ал. 5 ЗППЦК. ПАМ е била изпълнена със закъснение на 02.11.2020 г.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП № Р-10-251/30.03.2021 г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН, въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН). При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП са описани нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът [фирма] е извършил вмененото му нарушение на чл. 221, ал. 6 във вр. с чл. 212а, ал. 1, т. 2 ЗППЦК във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 133^{-тм} с-в.

Не е спорно по делото е, че [фирма] е дружество-емитент на ценни книжа, вписано под № РГ-05-1215 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН) и като такъв е адресат на разпоредбите на ЗППЦК.

С разпоредбата на чл. 212а, ал. 1, т. 2 ЗППЦК е дадено правомощие на заместник-председателя на КФН да приложи по отношение на поднадзорно лице конкретни мерки, необходими за предотвратяване и отстраняване на нарушенията, на вредните последици от тях или на опасността за инвеститорите, като определи и срок за това. Заместник-председателят на КФН е оправомощен да приложи конкретни мерки, които в максимална степен да защитят интереса на инвеститорите или да осигурят спазването на нормативните изисквания. При така предоставената от законодателя оперативна самостоятелност за избора на вида на ПАМ, рамката на упражняване на властническото правомощие е очертана от целта на закона и пропорционалността на ПАМ, при съобразяване характера и естеството на нарушението. С ПАМ по чл. 212а, ал. 1, т. 2 ЗППЦК, с цел отстраняване последиците от допуснато нарушение на закона и то в защита интересите на инвеститорите, както и с цел преустановяване на нарушението, дружество [фирма] е било задължено, чрез Решение № 609-Е/14.08.2020 г., в срок от пет работни дни от получаването му, да представи на обществеността по реда на чл. 100т, ал. 3 във вр. ал. 1, изр. 1^{-во}, предл. 2^{-ро} ЗППЦК, посредством информационна агенция или друга медия, годишен консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството за 2019 г. по чл. 100н, ал. 2 ЗППЦК, със съдържание по чл. 100н, ал. 5 ЗППЦК. Решението е получено лично от представляващите дружеството на 09.09.2020 г. ПАМ е била изпълнена на 02.11.2020 г., като срокът за изпълнение е изтекъл на 16.09.2020г. Следователно налице е несъобразяване с мярката по чл. 212а, ал. 1, т. 2 ЗППЦК.

В случая касаторът не твърди и не ангажира доказателства, че в срок до 16.09.2020 г. е представил на обществеността по реда на чл. 100т, ал. 3 във вр. ал. 1, изр. 1^{-во}, предл. 2^{-ро} ЗППЦК, посредством информационна агенция или друга медия, годишен консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството за 2019 г. по чл. 100н, ал. 2 ЗППЦК, със съдържание по чл. 100н, ал. 5 ЗППЦК. Не е спорен и фактът, че срокът за изпълнение на ПАМ е започнал да тече от 09.09.2020 г., на която дата Решение № 609-Е/14.08.2020 г. е получено от представители на [фирма]. Следователно, законосъобразен е изводът на административно-наказващия орган и на първостепенния съд, че дружеството е извършило нарушение на чл. чл. 221, ал. 6 във вр. с чл. 212а, ал. 1, т. 2 ЗППЦК.

С оглед възражението на касатора, че за изпълнение на ПАМ е предвиден много кратък срок, следва да се вземе предвид, че първоначално определеният от закона срок е бил удължен с § 45, т. 2 от ЗМДВИП и дружеството е следвало да изпълни задължението си да публикува отчета до 31.07.2020 г., включително. В тази връзка, спрямо него е приложена ПАМ, в който е определен допълнителен срок, в който отново не е било изпълнено задължението. Поради това неоснователни се явяват твърденията на оспорващия за неотчитане на естеството на задължението с предоставения срок само от пет работни дни.

Не може да бъде споделено и възражението, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл. 28 ЗАНН. Нарушението е формално и

преценката по отношение на него относно приложимостта на чл. 28 ЗАНН се прави не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а според степента, в която същото е засегнало определени обществени отношения и след преценка на вида на засегнатите обществени отношения. В случая засегнати са обществените отношения, свързани с изискванията към публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, осигуряване защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Касае се за охраняване финансови интереси на инвеститори в ценни книжа и тяхното право да бъдат информирани за движението на средствата им, поради което нарушаването на тези обществени отношения не може да се квалифицира като маловажен случай. Както беше посочено и по-горе в мотивите на решението, приложената ПАМ има за цел да преустанови започнало вече нарушение – в случая представянето на ГКФО за 2019 г. в срок до 31.07.2020 г., т.е. целта е да осигури представянето на отчета, макар и след този срок. В тази връзка от значение за преценка тежестта на нарушението е и че същото представлява несъобразяване с решение, с което е наложена ПАМ, т.е. било е констатирано неизпълнение на дължимо поведение, като с ПАМ лицето е било задължено да го изпълни, но и това задължение не е било изпълнено. Освен това в конкретния случай се касае за „системност“ по смисъла на § 1 ,т. 18 от ДР на ЗППЦК, а не за инцидентност на неизпълнение на задължение.

Правилно на [фирма] е наложено административно наказание по основания състав на чл. 221, ал. 8, т. 7, предл. 1^{во} ЗППЦК, а не за повторно нарушение чл. 221, ал. 8, т. 7, предл. 2^{по} ЗППЦК, както твърди касаторът. Наложено с НП наказание е определено справедливо, тъй като санкциониращият орган се е съобразил с критериите за определяне на наказанието по чл. 27, ал. 2 ЗАНН. Както беше посочено нарушението е „системно“ – четвърто за [фирма], извършено в срок до една година от 30.11.2019 г. до 17.09.2020 г., което показва, че дружеството проявява тенденция да не спазва разпоредбите, регламентиращи задълженията му в основен сегмент от неговата дейност. Също така наказващият орган е отчел и продължителното забавяне при изпълнение на задължението да се съобрази с Решение № 609-Е/14.08.2020 г. – повече от 1 месец, което също показва завишена опасност на деянието.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 100 (сто) лева, на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН (ДВ, бр. 94/29.11.2019 г.), във вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №1480/23.12.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,

Наказателно отделение, 133^{-ти} с-в по н.а.х. дело №8381/2021г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица]-115, да заплати на КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР, представлявана от председателя, с адрес: [населено място], [улица], сумата от 100 (сто) лева – разноски по адм. дело № 2505/2022 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.